

Agresiunea militară a Rusiei asupra Ucrainei

Situația 25.02.2022 / Ora 12.00

Valentin Mateiu

Armata ucraineană luptă, dar este obligată să cedeze în fața unui inamic superior cantitativ și calitativ (nu la toate capitolele!). Deși forțele ruse au avansat relativ rapid, neapărând semnele unei blocări a ofensivei pe nici una din direcțiile principale, acestea nu și-au atins obiectivele. În pofida disproporției dintre cele două armate, „operațiunea specială” rusă (așa se numesc acum războaiele de cucerire) nu a reușit să devină un blitzkrieg care să distrugă rapid armata ucraineană și să cucerească Kievul pentru a schimba puterea politică (pas necesar pentru a se evita continuarea rezistenței, mai ales în orașele mari ce urmează a fi încercuite). Strategia rusă pare a fi una de cucerire rapidă a capitalei și impunere a predării generale de către un guvern prorus instalat de către ocupant). Este greu de crezut că forțele ucrainene vor avea capacitatea de a face față, cel puțin în maniera convențională, loviturilor succesive ce urmează să le primească din partea forțelor ruse, rezistența lor nefiind sustenabilă în fața acestui atac generalizat, pe toate fronturile, lansat de Kremlin. Dar, esențial, militar și politic, Ucraina rezistă, nefiind exclus ca această rezistență să continue, în orice formă va fi aceasta. Important, deși șocați de această nenorocire, ucrainenii rămân uniți, ocupantul rus urmând să fie obligat să ocupe întreaga Ucraină și să terorizeze/corupă populația pentru a-i găsi pe acei „rusofoni supuși genocidului” pe care zice că-i salvează de „naziștii” (aleși prin vot liber de către poporul ucrainean).

I. Situația militară. În prima zi a agresiunii s-au conturat obiectivele și direcțiile principale de atac ale armatei ruse.

a. Principalul obiectiv este capitala Kievul, ocuparea militară a acestuia asigurând (parțial) obiectivul politic, schimbarea puterii legitime cu una prorusă. Ofensiva asupra Kievului s-a desfășurat cu un succes relativ (avans rapid, dar nu atât cât ar fi necesar în acest blitzkrieg rusesc pentru a ocupa rapid capitala și a încercui, pentru a le anihila apoi cu foc concentrat, unitățile ucrainene), pe două direcții principale:

● **spre Kiev, din Belarus, pe direcția nord-sud, pe la vest de Nipru, pe șoseaua P- 02, fiind ocupat Krasiatiki, tancurile rusești ajungând la 40 km de capitală.** Însă, în pofida surprizei tactice generată de trădarea ucrainenilor a lui Lukașenko (dictatorul, pentru a supraviețui, și-a trimis țara la război alături de cea a dictatorului care l-a salvat de propriul popor), coloanele blindate ruse

nu au putut să facă joncțiunea cu trupele aeropurtate (desantiki) heliportați (air assault troupes) la aeroportul Kievului, Gostomel. Blindatele ruse au trecut ușor prin mlaștina înghețată a Pripiatului și au cucerit „sarcofagul nuclear” de la Cernobîl (care are capacitatea de a fi o armă nucleară, dacă i se aruncă în aer sarcofagul construit peste reactorul avariat). În timp ce terenul nu a mai reprezentat un obstacol, succesul rus a fost asigurat atât de faptul că zona este nelocuită, fapt ce favorizează acțiunile de luptă, cât și de surpriza tactică (probabil, dispozitivul defensiv ucrainean a fost mai redus, ucrainenii sperând că Lukașenko nu îi va trăda). *Aceasta pare a fi direcția pe care se va concentra efortul principal rus, urmând să încercuiască pe la est Kievul. În acest moment, se dau lupte grele la Ivankiv.*

- **spre Kiev, din Belarus, pe direcția nord-sud, pe la est de Nipru, pe șoseaua M-01, ajungând la nord de Cernihiv.** Obiectivul este încercuirea Cernihivului (trupele ucrainene fiind atacate și în flanc, tot din Belarus, pe direcția vest-est) urmată de continuarea ofensivei spre Kiev pe la est de Nipru. *Această direcție este complementară primei direcții, trupele ruse urmând să atace, respectiv să încercuiască Kievul, pe la est de Nipru.*

- **manevra pe verticală, desantul aerian de la aeroportul Gostomel, care a eșuat în parte,** deși nu este clar dacă forțele ucrainene au preluat în totalitate controlul asupra acestuia. Despre acest atac avem mai multe informații: cu sprijin de aviație (inclusiv elicoptere de atac), a avut loc un desant aerian, heliportare, cu 34 de elicoptere, dintre care au fost doborâte 3, inclusiv unul de atac, un Mi-28 Aligator. Ucrainenii au contraatacat cu infanteria (trupe din garda națională), dar nu au reușit eliberarea aeroportului. Ulterior, a fost adusă artileria pentru a neutraliza trupele aeropurtate ruse (ucrainenii au ezitat, inițial, să folosească artileria pentru că folosirea acesteia produce pagube aeroportului, făcându-l inutilizabil). *Nereușita joncțiunii coloanelor de blindate cu trupele aeropurtate de la Gostomel (care reprezintă un FOB înaintat, trambulina de lansare a unui atac chirurgical asupra capitalei) reprezintă un eșec important al strategiei ruse de cucerire rapidă a capitalei. Probabil, rușii vor încerca să păstreze controlul asupra Gostomelului prin desantări suplimentare, forțând joncțiunea și vor încerca să cucerească și alte aerodromuri de lângă Kiev desantând trupe aeropurtate. Ucrainenii vor încerca o apărare susținută în Kiev, începând cu distrugerea podurilor de peste Nipru, pentru a împiedica ofensiva rusă dinspre est (de pe axele de avans dinspre Cernihiv, respectiv Harkov). Există informații conform cărora luptele se dau acum în centrul Kievului, dar acestea vor avea consistență numai dacă au susținere din FOB-uri stabilite în jurul Kievului, iar ucrainenii nu ar avea capacitatea să impună lupte de stradă costisitoare pentru agresor.*

Acum urmează ca rușii să încercuiască capitala, să continue bombardamentul aerian, să o supună atacului de artilerie și să dea lupte de stradă, fapt ce va duce la un „Stalingrad ucrainean”, exact

ceea ce dorea să evite Kremlinul, efectele militare și politice ale unui asediu îndelungat urmând să aibă un impact negativ asupra strategiei ruse de schimbare a puterii politice (pe limba Kremlinului, „denazificare”). Zilele următoare vor fi cruciale pentru ca armata ucraineană să se replieze (arta retragerii este mai importantă acum decât cea a rezistenței îndârjite pe pozițiile inițiale) și să apere capitala, rezultatele rezistenței urmând să aibă un efect militar important și unul politic major.

b. Atacul din nord-est pe direcția sud-vest, cu obiectivele capturării marilor orașe din est (Harkov, Poltava și Dniepropetrovsk), încercuirii trupelor ucrainene de la est de Nipru, trecerii Niprului și continuarea ofensivei, dar și a asigurării unei a treia direcții de atac spre Kiev. În pofida rezistenței ucrainene, trupele ruse au înaintat rapid spre sud-vest, pe șoseaua M02, încercuind orașele Harkov și Konotop și ajungând până la Baturin. Această ofensivă este cea mai reușită în privința vitezei de avans, dar, având în vedere dimensiunea teatrului de luptă, apare fenomenul de dispersare strategică, trupele ruse pierzându-se în imensitatea stepei ucrainene, unde va fi greu să fixeze adversarul, dar va fi ușor de lovit de către ucrainenii, mai ales când se va trece la lupta de gherilă. *Strategia rusă pare a fi folosirea trupelor de blindate având sprijinul aviației CAS, cu desantarea aeriană asupra obiectivelor critice (în principal, punctele obligatorii de trecere, respectiv a centrelor de rezistență ale trupelor ucrainene), încercuirea orașelor (lăsate în grija trupelor de infanterie mecanizată, de calitate inferioară trupelor de elită, din armatele de gardă) și continuarea ofensivei în viteză pentru nu a da trupelor ucrainene posibilitatea să se replieze spre Nistru. Probabil, vom vedea o diferențiere în tratarea de către trupele ruse a regiunilor din estul Ucrainei față de cele din vestul Ucrainei, în ideea atragerii la colaborare a ucrainenilor rusofoni din est (oprimați conform narativului lui Putin), loviți fiind „naziștii din vestul Ucrainei” (pentru că sunt...greco-catolici). Foarte probabil, Putin va miza pe diferența confesională și lingvistică a ucrainenilor, cei din est fiind ruși ortodocși care și-ar fi uitat originea, iar cei din vest fiind „catolici vânduți Vestului, deci naziști”, dar nici unii nefiind ucrainenii („ucrainenii neexistând, statul ucrainean nu are dreptul la existență suverană”, Putin dixit, și cine poate să-l contrazică de vreme ce are armamentul nuclear moștenit de la un alt dictator, Stalin, cel care l-a construit furând secretele occidentale cu ajutorul idioților utili).*

c. În sud, din Crimeea, ofensiva rusă a avut succes, atât spre vest, spre Odessa, reușind să treacă Niprul, dar și spre est, spre Mariopol, urmând să facă joncțiunea cu trupele ce vin din Donbass. Obiectivul acestora este cucerirea Novorosii, respectiv a întregului litoral ucrainean, atât la Marea Azov (cucerirea Mariopolului), cât și la Marea Neagră (cucerirea Odessei). Spre vest, trupele ruse au avansat rapid, reușind să ocupe două poduri peste Nistru la nord de Herson,

ofensiva urmând să fie continuată pe șoseaua M-14, cu obiectiv imediat cucerirea Mikolaevului, iar obiectiv final cucerirea Odessei. Spre est, trupele ruse au avansat pe șoseaua M-18, depășind Rykove, ajungând la circa 40km vest de Mariopol. *În pofida contraofensivei ucrainene la podurile de peste Nipru, această ofensivă rusă va continua rapid, Putin mizând pe faptul că rusofonii din această regiune vor accepta, sub presiunea Kremlinului, să se facă...ruși (firește, oprimați de Kiev până la nivel de genocid ... fără victime). Trupele ruse amenință cu un desant naval la Mariopol, respectiv Odessa, dar acesta se va materializa, probabil, atunci când trupele ruse se vor apropia de aceste orașe. De remarcat, Kremlinul nu a mai căutat să genereze focare hibride în interiorul Ucrainei, probabil, din lipsă de subiecți. Modul în care trupele ucrainene se vor retrage din această încercuire ce se conturează în sud este mai important decât lupta pentru apărarea orașelor de aici, pierderea lor fiind doar o problemă de timp, în timp ce salvarea unei armate ucrainene capabile să lupte rămâne elementul esențial în continuarea luptei.*

d. Acțiuni militare în Marea Neagră, respectiv în proximitatea României. Ocupând Insula Șerpilor, Rusia a ajuns la ușa noastră. Rusia a instituit de facto o blocadă în Marea Neagră. NATO nu are nave în Marea Neagră, cu excepția flotelor riveranilor.

● **Insula Șerpilor a fost, foarte probabil, ocupată de trupele ruse.** Navele ruse au cerut predarea insulei și, în fața refuzului trupelor ucrainene, au deschis focul cu artileria (se pare că a fost implicat crucișătorul Moscova, o dovadă a importanței acordată acestei insule) și, ulterior, au efectuat desantul naval. *Ocuparea Insulei Șerpilor aduce amenințarea rusă la Gurile Dunării.*

● **Rusia a impus o blocadă de facto în Marea Neagră.** Navele militare ruse impun, la limita ZEE a României, această blocadă: opresc navele comerciale și le deviază de la traseul lor spre porturile ucrainene. *Nu s-au înregistrat incidente navale, deși navele comerciale care circulă spre porturile ucrainene (deja, închise) o mai pot face doar prin ZEE a României.*

II. Situația politică. Politic, Kievul rezistă, iar agresorul Vladimir Putin caută să-și justifice războiul în fața supușilor lui, de la oligarhi, care se tem pentru averile lor, la rusul de rând, care nu înțelege ce se întâmplă (deși, din supunere, 50% din ruși aprobă decizia personală a lui Putin). **Vestul a reușit să-l definească clar pe Putin ca fiind agresorul și impune sancțiuni majore (care vor avea efect doar pe termen lung), dar nu maximale, probabil pentru a lăsa o porțiță de negociere (sperată de Macron, care s-a oferit să medieze).**

II.a. Ucraina. Președintele Zelenski face dovada capacității de a face față situației, asigurând unitatea politică a ucrainenilor și punând bazele rezistenței politico-militare ulterioare.

Rămânând în Kiev, Zelenski asigură menținerea centrului rezistenței ucrainene, cu posibilitatea ca, după ce rezistența în capitală și-a îndeplinit menirea (Ucraina a luptat!), puterea să fie transferată către un alt centru, probabil Lvov. Zelenski știe la ce se expune, anunțând că știe ceea ce este de așteptat: el și familia lui sunt țintele numărul unu și doi ale forțelor speciale ruse (probabil, Kremlinul ordonând terorismul de stat, executarea liderilor politici care i se opun). *Păstrarea continuității puterii politice legitime ucrainene (aleasă prin votul liber al cetățenilor ucraineni) este un element esențial în împiedicarea planurilor ocupantului de instalarea a unui guvern paită pro-Kremlin la Kiev.*

II.b. Rusia. Vladimir Putin a avut o întâlnire cu oligarhii (singura grupare cu pretenții de elită politico-socială, deși fără putere politică, care mai există în Rusia. Cekiștii de la Kremlin, oamenii acestora și oligarhii, reprezentând 0,01% din populația Rusiei, au averea egală cu restul de 99% !)

pentru a-și asigura colaborarea acestora în momentul în care averile lor sunt amenințate de sancțiunile Vestului. Kremlinul comunică cu populația rusă numai prin discursurile justificative ale lui Putin, deși acesta a acționat fără nici o preocupare că ar putea da socoteală cuiva, nici măcar poporului rus, în numele căruia a luat decizia personală de a agresa Ucraina (umilirea lui Narișkin arată că nici măcar apropiații săi nu au statutul de colaboratori, ci doar pe cel de paită în decorarea puterii concentrate în mâna unui singur om, Vladimir Putin). *Deși au apărut manifestații de protest ale rușilor care se opun invadării Ucrainei, Putin nu este amenințat de o reacție populară la decizia sa de invadare a Ucrainei, cel puțin în acest moment, dar nici nu are acceptul manifest al populației, așa cum a fost în 2014, când a ocupat Crimeea (narativile Kremlinului nu mai au efect, în pofida propagandei acerbe)*

III. Reacții internaționale identifică Kremlinul ca fiind agresor.

III. a. NATO a luat măsuri de întărire a apărării frontierei sale cu Rusia, atât pe flancul baltic, cât și pe cel sudic. SUA continuă să disloce trupe în Europa de Est, pregătind un dispozitiv defensiv puternic. Acesta este necesar nu atât pentru prevenirea unui atac rus (Putin nu atacă decât ținte facile, care nu prezintă riscuri pentru regimul său), cât pentru a preîntâmpina o reacție de răspuns a Kremlinului la ajutorarea Ucrainei (Putin a amenințat că cei care vor ajuta Ucraina vor plăti un preț mare).

III. b. SUA, Europa, G7, ONU. Occidentalii au reușit să îl identifice pe Putin ca agresor și au impus sancțiuni majore, dar nu maximale. Sancțiunile impuse de occidentalii uniți conțin sancțiuni economice (împotriva băncilor și companiilor ruse, precum și a statului rus, inclusiv blocarea Nord Stream II) împiedicând accesul Rusiei la finanțele și tehnologia occidentală, precum și sancțiuni împotriva elitei ruse (extinzând treptat sancțiunile la adresa persoanelor din cercul puterii și a elitei Rusiei). *Însă, acestea vor avea efect mai ales pe termen lung asupra economiei și societății ruse (paradoxal, efectul negativ imediat va fi asupra economiei occidentale, de la aprovizionarea cu gaz la prețul petrolului). Kremlinul și-a luat măsuri economico-financiare de reziliență, eficiente pe termen scurt (rezerve valutare și de aur), dar și pe termen lung (relațiile economico-energetice cu China). Oricum, Putin știe că prețul va fi mare, așa că nu este exclus ca, prin medierea Macron, să ceară Vestului să-i îndeplinească cererile ultimative, asta după ce va fi cucerit Ucraina.*

V. Concluzii. Întrebarea este nu atât cât va mai rezista în mod organizat, politic și militar, Kievul, cât dacă acesta va avea capacitatea de a continua rezistența militară și a asigura continuitatea puterii politice legitime.

- **Militar, întrebarea este dacă Kievul va rezista.** Trupele speciale ruse au ajuns, deja, pe străzile Kievului. Ucrainenii vor rezista, întrebarea este cât timp o vor mai putea face.
- **Politic, puterea legitimă ucraineană rezistă în Kiev, urmând să vedem cum își va asigura continuitatea.**

Între timp, vedem cum, în secolul XXI, este ucisă o țară vecină, Ucraina, pentru că o persoană, Vladimir Putin, care a uzurpat puterea la Kremlin, nu este de acord cum a evoluat această țară, respectiv Europa, în libertate și democrație.

Direcțiile principale de atac care s-au materializat: 1) toate cele din nord, cu verde, spre Kiev; 2) cele cu mov, din Crimeea, spre est, Mariupol, și spre vest, Mariupol; 3) cea cu albastru din nord (spre Harkov, Poltava, Nistru), deși și cele din sud au fost, probabil, deja, inițiate.

Asociația „Servicii Integrate de Securitate, Apărare și Intelligence – I2DS2” este un *think tank* românesc a cărui principală misiune este promovarea, susținerea, dezvoltarea și diseminarea de orientări, analize, politici și strategii în domeniile securitate, apărare și intelligence.

În îndeplinirea misiunii sale, I2DS2 elaborează studii și analize, formulează recomandări de politică publică, organizează programe de instruire, mese rotunde, seminarii și conferințe, participă în diverse formate de parteneriate naționale și internaționale cu entități publice și private, elaborează și implementează proiecte cu obiective specifice domeniilor securitate, apărare și intelligence.

I2DS2 este „o comunitate deschisă pentru securitatea națională” și se raportează la deviza „împreună pentru o lume mai sigură”.